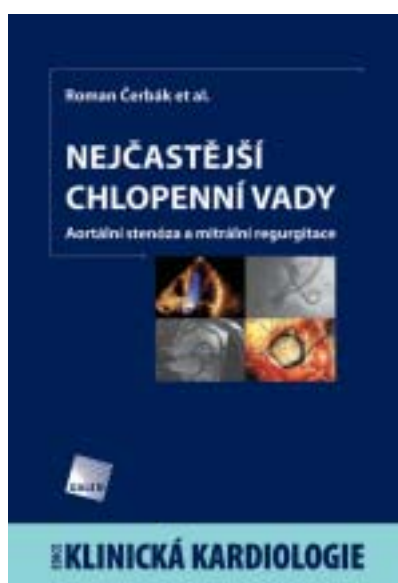

Roman Čerbák et al. Nejčastější chlopenní vady

Aortální stenóza a mitrální regurgitace

Praha: Galén, 2007:188 str. Publikaci doplňují četné barevné a černobílé přílohy.

V těchto dnech přichází na pulty knihkupectví a do knihoven monografie prof. Romana Čerbáka a fundovaných spoluautorů nazvaná „Nejčastější chlopenní vady“. Těmito vadami jsou aortální stenóza a mitrální regurgitace. Téma je aktuální. Operace těchto vad představuje více než 80 % všech výkonů chlopenní chirurgie. Praktické vymizení revmatické horečky na straně jedné a stárnutí populace spolu s výskytem degenerativních onemocnění na straně druhé u nás zcela mění etiologické spektrum těchto vad. Mění a upřesňuje se nejen etiologie, mění se diagnostika, mění se názory na indikace k operacím, mění se operační postupy. Mění se i věkové spektrum nemocných, operují se lidé, kteří byli dříve považováni za příliš staré pro operační výkon. Kniha dává ucelený pohled na celou problematiku včetně péče o operované pacienty a po jejím přečtení najdeme odpověď na otázky, které si často klademe. Jak posuzovat závažnost vady, jak předcházet infekční endokarditidě, jak ji diagnostikovat a léčit, jak léčit poruchy rytmu, jak postupovat v těhotenství, kdy již a kdy ještě je nemocný indikován k operaci, jak a jak často sledovat nemocného po operaci. Současná kardiochirurgie dokáže nahradit

stenotickou aortální chlopiň s minimálním rizikem i u starého nemocného s již porušenou funkcí komory, dokáže navrátit pacientovi pokleslou funkci levé komory i funkční kapacitu a prodloužit život. Dnes prováděné operační plastiky mitrální chlopně přinášejí vynikající výsledky a operace doplněné výkonem na síni zachovávají nebo vrací i pravidelný sinusový rytmus ve vysokém procentu případů. Přesto v praxi vidíme, že nemocní s těmito vadami přicházejí k operacím pozdě, ve fázi, kdy mu již operace nemusí přinést užitek, nebo kdy již operace není možná. Také o tom je tato kniha. Její studium by mělo přispět k tomu, aby takových případů, které každý z nás viděl, bylo co nejméně. Monografie je psána velmi přehledně, je

bohatě obrazově dokumentována, dobře se čte. Poučení v ní najdou nejen studenti, všeobecní internisté, lékaři v kardiologické výchově, ale i zkušení kardiologové. Neměla by chybět žádnému kardiologovi ani žádné ústavní knihovně.

prof. MUDr. Vladimír Staněk, CSc.,
Klinika kardiologie, IKEM, Praha